№ 178 (2678) ▪ Середа, 3 жовтня 2001 року ▪ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Потерпілі від стихії вдячні за допомогу

(Закінчення теми на 3-й стор.).

Фото Анатолія ЛИСЕНКА.

ЦЬОГО ДНЯ

▪ *1621 р. Українські та польські війська перемогли турків і татар під Хотином.* ▪ *1852 р. На Одещині народився живописець Кіріак Костанді, майстер побутового жанру.* ▪ *1917 р. У Чигирині розпочався Всеукраїнський з'їзд козацтва.* ▪ *1925 р. У Харкові відкрито театр опери та балету.* ▪ *1938 р. Не стало композитора і піаніста Віктора Косенка.* ▪ *1939 р. У Тернополі вийшов перший номер газети «Вільне життя».* ▪ *1973 р. У Києві відкрито пам'ятник Лесі Українці.* ▪ *1990 р. Західна і Східна Німеччини знову об'єдналися в одну державу.*

Частинка курсу на євроінтеграцію

Співробітництво з Союзною Республікою Югославія ми розглядаємо в контексті інтеграції України до європейської спільноти, як один із шляхів розвитку нашої держави в напрямку Європи. Про це заявив Перший заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук під час зустрічі з Головою Союзного уряду СРЮ Драгішою Пешичем. Віктор Медведчук підкреслив, що нині діяльність українського парламенту спрямована на створення законодавчої бази, мета якої — входження України до європейського та міжнародного законодавчого поля. Кажучи про українсько-югославські відносини, він наголосив: «Незважаючи на те, що у ВР мають місце різні погляди й переконання, більшість нашого парламенту завжди вітала демократичні перетворення в Югославії, мирне розв'язання конфліктів і територіальну цілісність вашої держави». Драгіша Пешич зауважив: «Ми прибули до України як до країни, народ якої має братні почуття до нашого народу, і всі наші тутешні зустрічі й контакти підтвердили це переконання».

«Троянський кінь» — подарунок від Кабміну

У попередньому номері «Голосу України» ми повідомляли про постанову Кабміну, яка може спричинити кризову ситуацію в інформаційному просторі держави.

Виявляється цікава річ. 17 вересня 2001 року пан Кінах підписав отой «славетний» документ, а через тиждень, 24 вересня, зустрічався з групою головних редакторів газет, з керівництвом Національної спілки журналістів, аби обговорити проблеми передплати. Оригінально, чи не так?

(Закінчення на 4-й стор.).

Осінь. Обіцянки вже не гріють

З 1 жовтня на шахтах України оголошено передстрайковий стан. Таке рішення прийняла на своєму засіданні в Донецьку президія Центрального комітету профспілки працівників вугільної промисловості.

Кредиторська заборгованість у галузі удвічі перевищує дебіторську. На рахунки вугільників за відвантажене паливо надійшло лише 70 відсотків коштів. Заборгованість у заробітній платі й регресних позовах сягає 1 мільярда 850 мільйонів гривень.

Гірники вимагатимуть своєчасних виплат заробітної плати, погашення заборгованості і збільшення обсягів бюджетного фінансування галузі. Інакше обіцяють вдатися до жорсткіших заходів, у тому числі до припинення відвантаження палива на електростанції та пікетування владних структур у Києві, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Розпочали з квартирного питання

Парламентська хроніка

Ранкове та денне засідання 2 жовтня

Сесійний тиждень розпочався з оголошення депутатських запитів, заяв та внесення пропозицій. Так, народний депутат Віктор Суслов вимагав не допустити використання комерційними банками коштів вкладників на фінансування виборчих кампаній. А така практика, наголосив депутат, вже має місце. Цим, зокрема, активно займаються «Укрсоцбанк» та «Промінвестбанк». Останній взагалі створив свою партію і фінансуватиме її під час підготовки та проведення наступних парламентських виборів, заявив В. Суслов.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У номер

Квітни, журналістська «Калино»!

У древній столиці Поділля — Кам'янці триває VI Всеукраїнський фестиваль журналістської творчості «Калинові острови». З цією подією учасників фестивалю — журналістів з усіх регіонів нашої держави — привітали Президент України Леонід Кучма та Прем'єр-міністр Анатолій Кінах. «Калинові острови» — це не тільки визначення кращих робіт, а й активізація до висвітлення актуальних тем, обмін досвідом. Президент побажав учасникам фестивалю плідної роботи і приємних зустрічей на хмельницькій землі, **повідомляє наш власний кореспондент Михайло ВАСИЛАШКО.**

Лантух нагород із Сараєво...

привезли юні українські боксери

Бокс

У столиці Боснії та Герцеговини відбувся чемпіонат Європи з боксу серед юніорів. Збірна України посіла друге загальнокомандне місце слідом за росіянами. І виборола цілий лантух медалей. «Золото» завоювали: Дмитро Нікулін з Мелітополя (вага 63,5 кг), Олександр Бокало з Донецька (67) та миколаївець Ілля Богданов (75). Ще п'ятеро відзначені срібними медалями: Максим Третяк (Вінниця, 48), Роман Ніколаєв (Донецьк, 54), Дмитро Буленков (Херсон, 57), Євген Безуглов (Харків, 81), Джамал Меджидов (Дніпропетровськ, плюс 91). У Ігоря Пащука зі Львова (60) — «бронза».

Тепер проблема — прожити день

Я вам пишу...

Я, колишній рядовий доблесної Червоної Армії, здолав половину Європи. І з усіх «нагород» є довічна: інвалід II групи — майже втрачений внаслідок контузії слух та знівечене уламками ворожої криці обличчя. Харчуюся набагато гірше, ніж за часів Радянської влади. Держава відібрала майже всі колишні пільги: безплатні ліки та паливо, компенсацію за невикористаний відпочинок у санаторіях. А головне — заслужений у народу авторитет. А ті добавки до пенсій по 5—10 гривень —просто курям на сміх порівняно з підвищенням цін. Прожити день — це вже проблема для літньої людини. А треба ще й вижити.

Валентин ПИСАНСЬКИЙ.

Волиця Андрушівського району Житомирської області.

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

P. S. У Харкові буде створено академію фізкультури

Розпочали з квартирного питання

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Народний депутат Олексій Марченко зажадав якнайшвидше завершити доопрацювання та прийняття проекту бюджету на 2002 рік. Те, що ми маємо, важко назвати соціально-зорієнтованим бюджетом, заявив депутат. Навпаки, видатки на соціальну сферу зменшено майже наполовину. В результаті багато бібліотек, лікарень, фельдшерсько-акушерських пунктів та інших закладів соціального обслуговування населення приречено на закриття. П. Симоненко зазначив, що фракція КПУ пропонує розглянути в парламенті питання про нейтральний статус України, виходячи з великої небезпеки прив'язування нашої держави до військових акцій США.

Олександр Зінченко говорив про необхідність захисту інтересів вітчизняного інформаційного простору та справжньої свободи слова.

Олександр Турчинов вказав на нагальну потребу завершення роботи з прийняття закону про вибори.

Потім сесія заслухала голову Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики Валерія Черепа, який представив проект Житлового кодексу. Він запевнив, що в цьому документі передбачено належні умови та гарантії для задоволення потреб у житлі основних прошарків населення України. В. Череп вказав, що доопрацьований проект кодексу враховує понад 1300 пропозицій, які надійшли від народних депутатів, організацій та установ. Водночас проект не вирішує питання несплати громадянами та юридичними особами за комунальні послуги. Відтак заборгованість з комунальних платежів на сьогодні становить понад 8,5 млрд. грн. З них 6,5 млрд. — борги фізичних осіб. Тож у ході підготовки Житлового кодексу до другого читання ці колізії мають бути вирішені.

Гострими залишаються і питання реконструкції «хрущовок», а також доведення до пуття недобудованого житла. Нині в Україні таких довгобудів — на 2 млрд. грн. (це понад 8 млн. кв. метрів житла). Та й темпи спорудження нового житла мають бути прискорені принаймні у 5—10 разів. На це вказав у співдоповіді член профільного комітету Іван Салій.

У своїх виступах Володимир Алексеєв, Зорислава Ромовська, Віталій Черненко, Володимир Марченко звертали увагу, що кодекс має багато недоробок. На що вказав також юридичний відділ Верховної Ради. Це стосується і питань надання житла тим, хто нині мешкає у гуртожитках, проблеми примусового виселення за несплату комунальних послуг та інших колізій. Були й такі міркування: прийняття нового кодексу може призвести до того, що держава зніме із себе зобов'язання надати житло понад 6 мільйонам наших громадян, які стоять на черзі і ще сподіваються на одержання квартир.

Далі сесія розглянула проект закону про врегулювання відносин між Державним бюджетом та місцевими бюджетами, які виникли у період з 1994 року по 2000 рік (повторне перше читання). Про нього доповів заступник голови Комітету з питань бюджету Євген Жовтяк. Пропоновано списати заборгованості, які становлять загалом 2,1 млрд. грн. Цю пропозицію з певними застереженнями підтримав і Мінфін. Пропоновано поставити всі місцеві бюджети в однакові умови.

Не викликав серйозних заперечень і проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо спрощення процедури проходження пунктів пропуску автотранспорту через державний кордон). Цей закон дещо змінює характер та процедуру зборів і передбачає збільшення фінансових надходжень.

Також розглянуто проекти законів про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)»; про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств»(щодо оподаткування доходів індивідуальних інвесторів); про внесення змін до деяких законів України (щодо підвищення ролі фондового ринку); про внесення змін до декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито»; про внесення доповнення до Закону України «Про Єдиний митний тариф».

Іван ДМИТРЕНКО.

Іван Плющ одужує

Стан здоров'я Голови Верховної Ради Івана Плюща «прогресивно поліпшується», повідомив у вівторок в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» головний лікар клінічної лікарні «Феофанія» Володимир Свиридов.

Водночас В. Свиридов не зміг назвати конкретні терміни виписки І. Плюща з лікарні.

За словами головного лікаря, нині в Голови ВР «напівпостільний режим», йому дозволено працювати з документами.

Раніше повідомлялося, що лікарі підтвердили діагноз І. Плюща — гострий флеботромбоз підколінно-гомілкового сегмента правої голені. Голову Верховної Ради було госпіталізовано 13 вересня. Відтоді він перебуває у «Феофанії» на стаціонарному лікуванні.

Оцінка роботи парламенту з боку Президента надто жорстка

Так прокоментував на прес-конференції заступник Голови Верховної Ради Степан Гавриш думку глави держави, висловлену у столиці Казахстану, про те, що Верховна Рада — «центр політичної дестабілізації». Після створення парламентської більшості вдалося налагодити півторарічну конструктивну співпрацю між Президентом і законодавцями. Проте Степан Гавриш загострив увагу на тому, що надто багато законів, прийнятих народними депутатами, повертаються у Верховну Раду із зауваженнями глави держави. А це, вважає він, означає, що парламент повинен «працювати так, щоб у Президента не було підстав для подібних оцінок».

Власне, з цієї точки зору заступник Голови ВР висловив думку, що кампанія з виборів народних депутатів може не розпочатися 12 жовтня. Що гарант Конституції накладе вето на новий виборчий закон. Насамперед через пропозицію Комітету ВР з питань державного будівництва і місцевого самоврядування почати виборчий процес за 120 днів до виборів. Ще одне зауваження глави держави може стосуватися порядку формування окружних виборчих комісій. Як відомо, у законі, направленому на підпис Президенту, передбачається, що комісії формуватимуться за партійним принципом. Окрім того, певні переваги отримали партії, що подолали чотиривідсотковий рубіж на виборах у 1998 році, а це означає, за словами Степана Гавриша, «порушення рівності прав суб'єктів виборчого процесу». Він не виключив того, що буде запропоновано скоротити кількість підписів, потрібних для реєстрації партії чи виборчого блоку.

Водночас заступник Голови Верховної Ради наголосив, що чинний закон не може бути використаний у нинішній виборчій кампанії, оскільки Конституційний Суд визнав окремі його положення такими, що не відповідають Основному Закону.

Відповідаючи на запитання про особисті плани, Степан Гавриш зауважив, що знову балотуватиметься по мажоритарному округу № 176.

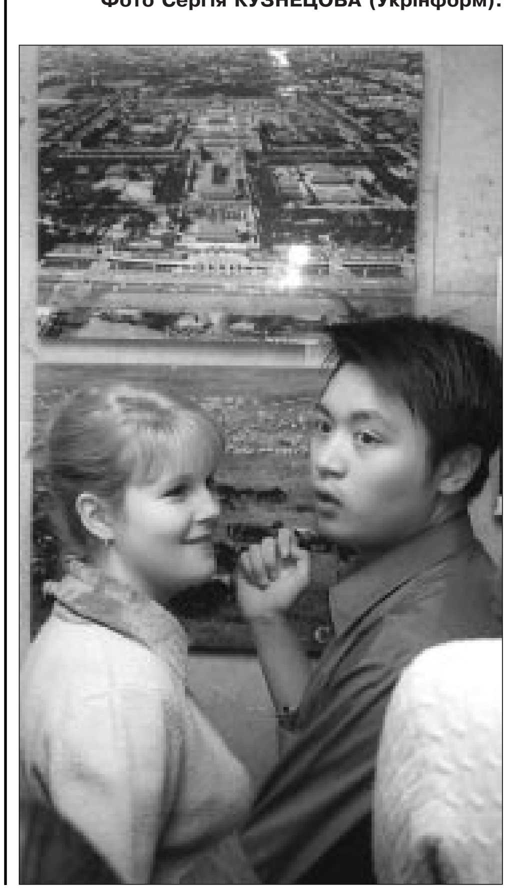
Заступник Голови Верховної Ради відповів на низку інших запитань.

Володимир КОРОЛЮК.

Фотофакт

У Національній бібліотеці імені Вернадського за сприяння Посольства КНР в Україні відкрито фотовиставку «Китай сьогодні», присвячену Дню проголошення Китайської Народної Республіки.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

Держбюджет-2002

Інваліди знову опинилися на узбіччі

У комітетах Верховної Ради інтенсивно обговорюють проект Державного бюджету України на наступний рік. «Уперше за останні роки уряд у цьому документі не збільшив фінансування, спрямоване на соціальний захист інвалідів, пенсіонерів та ветеранів на тлі зростання економічного розвитку. Скажімо, минулоріч було надано лише 90 мільйонів додаткових коштів на підтримку цієї категорії громадян», — повідомив в інтерв'ю нашому кореспондентові голова Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич. За його словами, на потреби цієї верстви населення новий бюджет передбачає виділити лише 8,5 відсотка необхідних коштів. А це, зрозуміло, крапля в морі.

За розрахунками комітету ВР, через недофінансування регіональних лікувальних закладів 60 тисяч хворих людей похилого віку може бути «викинуто» з лікарень та госпіталів.

Голова профільного парламентського комітету найбільше занепокоєний тим, що закон про інвалідів з дитинства та дітей-інвалідів сьогодні фінансується ледь на половину. І хоча розмір соціальної державної допомоги уряд пропонує збільшити в наступному році з 65 до 80 гривень, однаково це — не гроші, на які можна годувати, одягати, лікувати, оздоровлювати хворих дітлахів.

Наступне не менш важливе питання, на якому наголосив народний депутат, — повернення та перегляд пільг, передбачених законодавством, інвалідам та ветеранам. «Як цивілізована держава ми повинні зробити їх селекцію, попіклуватися про інвалідів ВВВ, війни в Афганістані», —підкреслив Валерій Сушкевич. Утім, у проекті Держбюджету-2002 збережено пільги окремим категоріям цих громадян на встановлення та користування телефоном, санаторно-курортне лікування, забезпечення автомобілем, плату за житло та комунальні послуги тощо.

Валерій Сушкевич не впевнений, чи підтримає комітет урядовий проект бюджету на 2002 рік. Адже вже зрозуміло — великих змін у соціальному захисті інвалідів, пенсіонерів та ветеранів наступного року чекати не варто.

Юлія ШЕЙКО.

«Наша Україна» знає формулу успіху. Це — більшість

Таку «страшну» виборчу таємницю розсекретив гість першого засідання нового дискусійного політичного клубу «Вибори-2002» Віктор Ющенко. Клуб організували Національна академія наук, Конгрес української інтелігенції та Київський будинок учителя.

Формула має й інший синонімічний ряд: «Виграє той, хто концентрує сили». Причому Віктор Андрійович застеріг своїх слухачів (а «на Ющенка» зібрався повний зал), що виграти має не конкретно його блок «Наша Україна», а більшість українців. Адже програма і платформа блоку вибудовується таким чином, щоб більшість громадян України мали підстави сказати: вони є співавторами саме цього виборчого проекту, бо «Наша Україна» — це є моя Україна».

Екс-прем'єр запевнив, що гасла чистої політики і прозорої економіки стануть національною ідеєю «НУ». Хоча її реалізація знову ж таки залежить від формули успіху. На думку Віктора Ющенка, головна проблема нашого перехідного періоду не в економіці, а в дефіциті політичної волі. «Якщо хочемо мати модерну економіку, потрібно дбати про політичну архітектуру влади», — пояснив свою позицію ерудований лідер «НУ» і доповнив надто «наукоємну» думку популярнішим коментарем: «Щоб досягти економічних успіхів, треба мати політичну більшість у владі».

Зрозуміло, що більшість має бути не просто сумою «арифметичних доданків», а потужною демократичною силою. Саме тому експрем'єр не виключає можливості досягнення передвиборчих угод з іншими демократичними блоками. Хоча нічого загрозливого для спільної демократичної платформи майбутніх успіхів не буде, якщо хтось із демократів і не потрапить під дах «Нашої України»:

— Я не хочу будь-яку демократичну силу, яка навіть залишиться поза блоком, називати своїми ворогами. Ми знайдемо співпрацю і порозуміння для консолідації навколо демократичної ідеї. (На що патріотично налаштований дядечко із залу відпустив тиху репліку: «Це вже добре. Якщо з Юлією і не об'єднається — ворогувати не буде». — **Авт.**)

Людина з найвищим рейтингом запевнила присутніх виборців, що не сумнівається у майбутній перемозі. Але 15 чи 20 відсотків — це не перемога, а «форма пасивного споглядання». Сконсолідовані демократи мають стати найпотужнішою силою у майбутньому парламенті. Єдине побоювання залишається: аби заради формули успіху до більшості не потрапили ті, хто демократичні цінності сповідує лише в «експортному варіанті».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Генеральному прокурору України Потебеньку М. О.

Депутатський запит

про необхідність перевірки наявності у діяннях голови Сумської обласної державної адміністрації Щербаня В. П., його заступника Жаркова Ю. В. та інших осіб ознак злочинів, передбачених статтями 129, 189, 194, 206, 255, 364, 371 Кримінального кодексу України

Шановний Михайле Олексійовичу!

На підставі статті 86 Конституції України, статей 94, 95, 97 Кримінально-процесуального кодексу України, Закону України «Про статус народного депутата України» прошу Вас провести ретельну перевірку інформації, викладеної у заяві голови наглядової ради відкритого акціонерного товариства «Гумотехніка» Сергієнка С. А., стосовно злочинного насильницького вимагання з відома керівників Сумської обласної державної адміністрації Щербаня В. П., Жаркова Ю. В. у акціонерів зазначеного заводу передати належні їм акції іншим підприємницьким структурам.

Крім того, прошу Вас перевірити законність та відповідність нормам статуту ВАТ «Гумотехніка» угод про відчуження директором заводу майна цього підприємства трьом донецьким фірмам на суму 22 мільйони гривень.

Про результати розгляду цього запиту прошу повідомити у встановлені законом строки.

З повагою,
голова Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики і підприємництва
М. Ю. БРОДСЬКИЙ.

Уряд удвічі зменшив видатки на соціальну сферу

Актуально

Потерпілі від стихії вдячні за допомогу

У потерпілих від стихії Самбірському та Старосамбірському районах Львівщини побувала урядова комісія на чолі з Міністром з питань надзвичайних ситуацій Василем Дурдинцем.

У Львівській області було зруйновано і пошкоджено десятки мостів, підтоплено 330 будинків, стихія завдала великої шкоди сільськогосподарським угіддям та автошляхам, знеструмила 14 населених пунктів. Загальні збитки становили майже 60 мільйонів гривень. Таку біду не можна здолати одразу. Проте Кабінет Міністрів, місцева влада з самого початку тримають ситуацію під контролем. Потерпілі отримали допомогу, завершено першочергові аварійно-відновлювальні роботи.

Урядова комісія небезпідставно вважає, що до кінця року можливо розв'язати більшість проблем.

Після поїздки на Львівщину керівник МНС побував у тих селах Тернопільщини, що найбільше постраждали від буревію.

Ігор КРОЛЬ.

Акції

Перлина серед перлин

Кращою оздоровницею Криму за підсумками конкурсу «Кримська перлина» визнано ялтинський санаторій «Сосновий гай».

Звання переможця у дванадцяти номінаціях виборювали понад 70 санаторно-курортних закладів півострова протягом усього сезону. Оргкомітет конкурсу перевірив роботу всіх оздоровниць, що подали заявки на участь у турнірі. Ще 45 оздоровчих закладів одержали дипломи різного ступеня.

Цікаво, що оздоровниця, яка отримала перлину, протягом трьох років не матиме права брати участь у конкурсі, щоб дати можливість змагатися за це звання навіть найменшим санаторно-курортним закладам.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фотофакт

У Києві відбулася презентація фотоальбому і збірника виступів Президента України та глави Держави Ватикан під час їхньої зустрічі в Україні 23—27 червня.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

Знак біди

Вчення — не пітьма, але грошей нема

З початку навчального року 1225 школярів Луганщини не відвідують школу. На запитання «чому?» намагаються відповісти фахівці служби у справах неповнолітніх.

Вони перевіряли умови проживання дітей, навчальні заклади і дійшли висновку, що у багатьох випадках причина перерваного навчального процесу — низьке матеріальне становище сім'ї, намагання підлітків самостійно заробляти гроші.

Йдучи назустріч побажанням неповнолітніх, сьогодні вирішується питання про працевлаштування 67 осіб з умовою продовження навчання у вечірній школі. 323 дітям надано матеріальну допомогу, 507 отримали всі необхідні для навчання канцелярські предмети, на 37 підлітків готують матеріали для направлення в школу-інтернат, а 25, як з'ясувалося, потребують серйозного лікування. За парти вдалося повернути лише близько 500 учнів, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Дорогу — пільговикам

Приватизація

У понеділок зранку в усіх областях України відкрилося близько семисот пунктів прийому заявок на пільгову купівлю акцій ВАТ «Укртелеком».

Отже, безпрецедентне за своїми масштабами роздержавлення власності національного оператора зв'язку розпочалося. Нагадаю, що номінальна пільгова ціна простих іменних акцій становить 0,125 гривні. Кожен з колишніх і нинішніх працівників підприємства, кервників, за якими — 5 відсотків акцій, пенсіонерів і громадян, що мають право на пільгову підписку відповідно до чинного законодавства (інваліди, звільнені за станом здоров'я, працівники соціально-культурних та оздоровчо-лікувальних закладів, що входять до складу ВАТ «Укртелеком»), одержав змогу упродовж двох місяців придбати пакет у 3060 акцій. За приблизними підрахунками, таких набереться більш як дві сотні тисяч, а якщо з усіма членами сімей — то й до мільйона чоловік.

За словами голови наглядової ради ВАТ «Укртелеком», голови Держкомзв'язку та інформатизації Станіслава Довгого, у власності держави залишається «золота» акція (50 плюс 1), а частка пільговиків у статутному фонді становитиме 13 відсотків. Хоча напевне про це не скажеш. Життя є життя — і не кожен, хто має право, має змогу скористатися цим спокусливим шансом. Нагадаю яким: у складі ВАТ нині працює 30 філій, у тому числі 27 дирекцій. Це — 126 тисяч чоловік, які забезпечують роботу телекомунікаційної мережі країни на 85 відсотків. У першому кварталі ВАТ «Укртелеком» освоїв 321,1 мільйона гривень капіталовкладень, що в 1,6 разу більше, ніж за відповідний період минулого року! Недарма приватизація таких могутніх операторів зв'язку деінде триває до 10 років. І можна зрозуміти Станіслава Довгого, який не коментує подальший план розміщення акцій товариства. Адже так просто, судячи з трагічних подій у США, загубити їх на міжнародних ринках. Або так важко переконати пільговиків не віддавати ці акції перекупникам на власному ринку...

І останнє: від продажу пільгових акцій очікується виручка у 160 мільйонів гривень: 60 відсотків — це гроші бюджету, 10 —Міністерства оборони, 30 — підприємство використає на технічне переоснащення.

Сергій ВЛАД.

Вісті з Вінниччини

Не бідні ми, бо маємо Грушевського

Про те, що життя і творчість Михайла Грушевського тісно пов'язані з Вінниччиною, засвідчують матеріали книжкових виставок "Грушевський і Поділля", розгорнутих у бібліотеках Вінниці, Бару й Козятина на честь 135-ї річниці від дня народження вченого-історика, ідеолога національного відродження.

Літні канікули малий Михайло часто проводив у селі Сестринівка Козятинського району — там мешкав його дідусь Захарій Опоков. Роки перебування в селі викарбувані на пам'ятному знакові, відкритому до нинішньої річниці. А в старовинному місті Бар майбутній вчений збирав матеріали для наукової праці "Барське староство. Історичні нариси XV—XVII століття". Саме в Барі недавно встановлено пам'ятник Грушевському.

В експозиції виставки в обласній науковій бібліотеці є лист до Грушевського відомого вінничанина: "Не бідні ми, — писав Михайло Коцюбинський, — коли маємо вас... людину благородного серця й могутнього розуму..."

Про що "говорять" між собою АТС

Комп'ютерні системи похвилинного обліку телефонних розмов, виготовлені спеціалістами вінницького інноваційно-впроваджувального підприємства "ІнноВінн", працюють на десятках телефонних станцій не лише в Україні. Їх використовують зв'язківці в Росії, Білорусі, Молдові, Казахстані... Нині на підприємстві виконують ще одне замовлення ВАТ "Укртелеком". Як пояснив технічний директор кандидат технічних наук Юрій Скидан, ідеться про систему моніторингу мережі сигналізацій.

Коли абоненти спілкуються по телефону, одночасно "розмовляють" між собою АТС. Контролювати у цей час усі параметри станцій поки що нема можливості. Розроблювана програма має на меті ліквідувати цю прогалину. Про складність виконуваних робіт свідчить хоча б те, що в державі ними більше не займається ніхто.

Як оперував Пирогов?..

Чотири томи ілюстрованого факсимільного видання (формату нашої газети) анатомічних робіт Миколи Пирогова отримали в подарунок працівники його музею-садиби у Вінниці від Санкт-Петербурзького медичного товариства.

Як пояснила директор музею Галина Собчук, унікальна наукова праця побачила світ у 1852 році. Її перевидання зроблено на кошти наукового Центру хірургії Російської академії медичних наук. Вона є неоціненним навчальним посібником для вчених-медиків, хірургів-практиків, і, звичайно, студентів місцевого медуніверситету, що носить ім'я Пирогова.

Добірку підготував Віктор СКРИПНИК.

Фотофакт

У селі Лісовичі недалеко від курорту Моршин Львівської області уже десять років співробітники «Львівтрансгазу» та члени їхніх сімей оздоровлюються в санаторії «Прикарпатська ватра». ***На знімку:*** *в лікувальному корпусі.*

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Спорт

Без втрат не обійшлося

Футбол. Позавчора до Києва позліталися кандидати до національної збірної України. На жаль, не обійшлося без втрат. Утім, про це далі. А спочатку назву тих, хто готуватиметься до матчу з поляками (6 жовтня): **воротарі** — Валерій Воробйов («Торпедо», Росія, Москва), Микола Медін («Дніпро»), Віталій Рева («Динамо»); **оборонці** — Владислав Ващук, Олександр Головко, Андрій Несмачний, Сергій Федоров (усі — «Динамо»), Олег Лужний («Арсенал», Англія), Сергій Задорожний («Дніпро»); **півоборонці** — Геннадій Зубов, Сергій Попов, Анатолій Тимощук (усі — «Шахтар»), Сергій Мізін («Металіст»), Сергій Шищенко («Металург» Д), Олександр Співак («Зеніт», Росія); **нападники** —Андрій Шевченко («Мілан», Італія), Олександр Мелащенко («Динамо»), Андрій Воробей («Шахтар»).

Був у команді і воротар Юрій Вірт («Шахтар»), але він має проблеми зі здоров'ям. Тому його остаточну долю мали вирішити лікарі. Московський спартаківець, півоборонець Дмитро Парфенов прилетів до Києва. Однак через травму змушений був повернутися до Москви.

Серед кандидатів немає і Сергія Реброва. Нападник лондонського «Тоттенгема» має дві жовті картки. А це означає, що він автоматично пропускає матч з поляками.

Сьогодні у тренувальному центрі київського «Динамо» у Кончі-Заспі відбудеться традиційний день «відкритих дверей». Гравці і тренери національної збірної спілкуватимуться з пресою.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Перспектива

Вдаримо по бідності інформаційними технологіями

За результатами останніх опитувань, 26% населення України перебуває на межі бідності, а 14,7% — вже за її межею.

У рамках реалізації комплексної програми «Стратегії подолання бідності», схваленої Президентом України, між урядом нашої країни та Програмою розвитку ООН (ПРООН) підписано програму «Інноваційний трамплін: інформаційно-комунікаційні технології задля добробуту України». Її мета — впровадження сучасних технологій в освіту, науку, державне управління, підприємництво тощо. Стратегічне завдання програми полягає у використанні можливостей та переваг, що надають сучасні інформаційно-комунікаційні технології.

Цей проект втілюватиметься в життя протягом трьох років ВАТ «Укртелеком», Національною академією наук України, Київським національним університетом ім. Т. Шевченка та міжнародним фондом «Відродження», а координуватиме роботу ПРООН і Держкомзв'язку. На його реалізацію виділено вісім мільйонів доларів. Якщо програма виявиться ефективною для України, розмір фінансування може збільшитися.

Протягом трьох років інформаційний простір України значно розшириться, доступ в Інтернет матимуть в усіх регіонах країни. Запроваджені сучасні технології дадуть змогу вільно отримувати будь-яку інформацію з усього світу, створити умови для дистанційного навчання, розвитку телемедицини тощо.

Надія ГОРБАТЮК.

Не продавайте акції перекупникам!

Володимир Рибак: «Так, у Донецьку люди й випити можуть. Але і на балеті, і на спорті знаються не гірше за інших»

Рік тому інтерв'ю у народного депутата України, міського голови Донецька Володимира РИБАКА довелося брати на стадіоні «Локомотив». Його млява реконструкція розтяглася на багато років і тривала б ще невідомо скільки, якби голова не прийняв нестандартне рішення: будувати всім містом. Влада запропонувала підприємствам і установам взяти участь у частковому фінансуванні будівництва чи постачанні матеріалів.

Сказати, що таку пропозицію підприємці і виробничники сприйняли однозначно, було б, м'яко кажучи, неправдою. Але тих, хто матеріально підтримав ідею «народної будови», виявилася більшість. А в день урочистого відкриття стадіону, 1 вересня, скептики, здається, здалися: відреставрована спортивна споруда готова приймати змагання найвищого рівня.

Нове ніколи не давалося легко. «Якби я нічого не робив, нікуди б не лазив, у мене ворогів би не було, мене б усі цілували, обнімали», — сказав міський голова під час останньої нашої зустрічі.

— Володимире Васильовичу, буквально напередодні мені «по великому секрету» розповіли про будинок, який ви начебто будуєте собі на березі Кальміусу. Як міський голова ставиться до таких чуток?

— Мені вже стільки про «мої» будинки розповідали, що я з рахунку збився. Приїжджаю в Кіровський район — люди показують, он ваш маєток, на Широкий вибираюся — там, з'ясовується, теж. Пропонував: давайте прямо зараз підемо, запросимо нотаріуса і я подарую цей будинок комусь із вас, якщо він справді мій. Але переконаний: прибічників у мене набагато більше, ніж опонентів.

— А як щодо модної нині теми «донецького клану», до представників якого вас зараховують?

— Мені багато разів у Києві ставили це запитання, коли ми лише створили Партію регіонів. А я кажу: якщо в Донецькій області п'ять мільйонів мешканців, то з якої області буде більшість? Ви називаєте це кланом. Я — іншим словом.

Що тільки нам не закидали. І донецький сепаратизм, і розвалення унітарної держави. Але не буде багатою держава, коли є надцентралізація і коли багатий лише Київ за рахунок збіднення регіонів. Ми хочемо, щоб мешканцям України було комфортніше жити? Це можливо, коли ми зізнаємося, що головним органом в системі управління країною є органи місцевого самоврядування — ті, які я представляю ось уже 25 років.

— Коли ви ще не були народним депутатом, то часто повторювали: повноважень на місцях вистачає, варто лише їх використовувати. І гроші є — треба лише їх знайти. А тепер, здається, на 180 градусів ви змінили свій погляд на систему місцевого самоврядування, чому б це?

— Змінив. У принципі, протистояння регіонів і центру — питання вічне. Подивіться, в Америці місцевий бюджет бездефіцитний формується, і все одно конфлікти.

Через негативний досвід централізації пройшло багато країн. Я вивчав закордонний досвід під час написання кандидатської і докторської дисертацій. Проблеми накопичуються не в абстрактній державі, а в конкретному місті. Це в конкретному місті темні кути, під'їзди, гаряча вода за графіком, погані дороги, транспорт. А раз проблеми постають тут, то і розв'язувати їх потрібно на місці. А щоб розв'язувати — що треба? Фінанси, які повинні формуватися в регіонах.

Тобто держава — вона визначила центральні свої інститути, виробляє стратегічні питання, отримує кошти, необхідні для управління, залишає собі базові галузі. Все інше: люди добрі, ідіть голосувати і виберіть собі гідних представників.

Ось ми на законодавчому рівні прийняли бюджетний кодекс на 2002 рік. Уперше формуються бюджети всіх міст і районів. Тобто виключено суб'єктивний чинник: якщо губернатор не подобається «нагорі», він отримає менше, ніж той, який «подобається». Або якщо я, міський голова, не подобаюся губернатору, я отримаю менше, ніж мій сусіда. А такого бути не повинно.

— На мій погляд, переважна більшість громадян просто не готова до того місцевого самоврядування, про яке багато говорять. Нехай, мовляв, хтось зробить, хтось вирішить.

— Ми ще далекі від досконалості в роботі із населенням. Нам відчуття господаря міста, господаря дому не вистачає. Адже не Рибак хазяїн, Рибак вами поставлений, щоб забезпечувати роботу.

Якщо подивитися Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» — там усе розписано про територіальні громади. Але, з одного боку, ми недопрацьовуємо, часу немає, «текучка», з другого — ну дуже не хочуть чиновники із населенням працювати. Це ж уявити: кожен встане, почне пропонувати, а потім виконувати, звітувати. Це психологія чиновника, психологія керівника. Значить, наполегливіше треба робити те, що законом визначено.

— А як ви почуваєтеся в ролі голови всіх мислимих і немислимих оргкомітетів? Декого це дратує...

— Так, перед вами — голова оргкомітетів усіх перших міжнародних фестивалів: «Зірки світового балету», «Прокоф'євська весна», «Золотий скіф», міжнародного турніру «Зірки жердини». Я створив, а потім передав — як колоду, яку з Леніним носили, нехай несуть далі.

Всі палаци культури, які в місті були, за винятком, може, одного-двох, до себе забрали. У вас немає грошей, кажу директорам, віддайте місту. Філармонія прийшла: Володимире Васильовичу, немає слухачів, усі хочуть «метал» чи ще там щось. Одну хвилиночку, кажу, а що ви робите, аби виховувати глядача з малоліття? Так я вам даю гроші, ідіть у школи і виховуйте свого майбутнього глядача.

Нам треба готувати, виховувати талановитих дітей, ростити нових Бубку і Писарева. Для чого ми відремонтували стадіон «Локомотив»? Адже можна було лише футбольне поле підготувати і грати. А ми зробили бігові доріжки світового рівня. Проводитимемо там міжнародні змагання. І цей стадіон має бути відкритий не для професіоналів, а для звичайнісінських дітей.

Один журналіст із Москви нещодавно сказав мені: «Я думав, Донецьк — це п'яненькі шахтарі і терикони. А тут не так». Так, тут люди і випити можуть. Але і на балеті, і на спорті знаються, і ще на багатьох речах.

***

3 жовтня Володимирові Рибаку виповнюється 55. Із них двадцять п'ять років віддано роботі в органах місцевого самоврядування. Народний депутат зізнався, що його побажання самому собі — наблизити час, коли Донецьк стане світлим, без темних плям, містом, де на вулицях люди посміхатимуться один одному. Посміхатимуться просто так, від душі і гарного настрою. Редакція газети «Голос України» зичить іменинникові міцного здоров'я і сил, аби здійснити задумане. І — посмішок навкруги, щирих і доброзичливих.

Інтерв'ю провела
Ліна КУЩ.

Свобода слова де-факто та де-юре

З точки зору народного депутата України, голови парламентського Комітету з питань правової політики Олександра ЗАДОРОЖНЬОГО

Останнім часом у зв'язку з річницею трагічного зникнення журналіста Георгія Гонгадзе особливо багато було розмов щодо стану свободи слова в Україні. Хоч, на мою думку, «інформаційний привід» для дискусій на цю доволі гостру тему не потрібен. Вона завжди актуальна, особливо для нашого часу і нашого суспільства.

Тож чи є в Україні свобода слова, без якої не варто говорити про демократію, громадянське суспільство, конституційні права громадян? Щоб знайти відповідь, згадаймо не такі вже й давні часи, коли жодна газетна шпальта (навіть заводської багатотиражки), жодна радіо- чи телепередача не мали шансу бути оприлюдненими без «благословення» на те цензора. А як віртуозно ми володіли мистецтвом читати поміж рядків! Утім, ще віртуозніше ці вміли робити намуштровані на пошук крамоли партійні й комсомольські ідеологи. Журналістів пильнували особливо ретельно. Проте не лише друковане чи електронне слово перевірялося на предмет «політичної цнотливості», а й взагалі слово як таке. Необачно розказаний анекдот міг стати причиною зламаної долі. Люди дозволяли собі бути відвертими хіба що на власній кухні...

На щастя, в нас уже встигло вирости покоління, якому з цього приводу немає чого пригадати. Послухайте сьогодні бесіди в транспорті чи на міських майданах (маю на увазі не мітинги, а звичайні розмови пересічних громадян про те, що їх хвилює). Ми швидко звикли, як звикають після задухи до чистого повітря, гранично відверто обговорювати все, а особливо (і це, безперечно, позитивний факт) — дії влади. Щоправда, інколи не дуже добираємо виразів й не надто дбаємо про аргументи, втім, не про це тепер мова. Просто якщо вже йдеться про свободу слова, не закриваймо очі на те, що дійсно маємо як власне невід'ємне конституційне право.

Інша річ, значно складніша проблема — вільне, незаангажоване слово в засобах масової інформації. Я переконаний — і цілком згоден у цьому з нашим Президентом — реальна свобода слова можлива лише тоді, коли для цього є реальне економічне підгрунтя. Таким підгрунтям може бути тільки реальна економічна самостійність суб'єктів, тобто засобів масової інформації.

Чи мають сьогодні таку самостійність наші газети, теле- та радіоканали? Питання риторичне. Смішно стає, коли на якихось поважних зібраннях починають поминати «незлим тихим словом» заангажовані державні ЗМІ. Адже не є таємницею, що і за кожним державним ЗМІ стоять бюджетні гроші, і за кожним недержавним — гроші певного інвестора — політичної партії, бізнесового клану, заможного підприємця... Одне слово, того, хто платить і, зрозуміло, замовляє музику. Таке становище збережеться доти, доки мас-медіа реально не фінансуватимуть за рахунок читачів, глядачів, слухачів. Це очевидний факт, визнаний і численними експертами з поважних міжнародних організацій, що брали участь у парламентських слуханнях, присвячених стану свободи слова в Україні.

На жаль, сьогодні реальний рекламний ринок в Україні практично відсутній, бо становить мізерну в масштабах країни суму — близько 200 млн. умовних одиниць. Тоді як в Польщі, Угорщині витрати на одну особу становлять 70—80 доларів, в Німеччині — 230 доларів, у нас цей показник — менше 4(!) доларів. Утім, друкованому виданню зі стотисячним накладом потрібно на рік 2,5—3 млн. у. о. Ясна річ, щоб вижити, медійні колективи мають шукати тих, хто зможе їх утримувати. А отже, готові виконувати замовлення свого, скажімо так, благодійника. Казати ж, що одні ЗМІ — заангажовані й продажні, а інші (зазвичай мають на увазі опозиційні видання) — вільні й об'єктивні, на мою думку, просто некоректно. Певною мірою заангажовані всі. Різниця лише в джерелах фінансування.

І наостанок. Стверджуючи, що в Україні немає свободи слова, маю на увазі передусім відсутність її економічних передумов. Допоки ми не в змозі забезпечити економічну складову свободи слова, межа між першою і другою найдавнішими професіями залишатиметься непомітною. І для журналістів, і для суспільства, яке без вільної преси не можна вважати ні демократичним, ні громадянським.

«Троянський кінь» — подарунок від Кабміну

(Початок на 1-й стор.).

Тоді Ігор Лубченко подав панові Кінаху проект, у якому записано:

«ПРОЕКТ
Окреме доручення

Довгому С. О.

Під Вашу відповідальність: прослідкуйте, щоб «Укрпошта», проводячи передплату друкованих періодичних видань на 2002 рік:

— не стягувала за оформлення передплати і доставку ЗМІ **більше 40 відсотків собівартості видання,** як це і передбачено Законом України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів»;

— не стягувала з передплатників гроші за прийом і оформлення передплати, а з редакцій — гроші за внесення видань до Каталогу передплатних видань і за супровід договору».

Пропозицію журналістів доводили до «нормального» вигляду кабмінівські специ. Ось як, в кінцевому підсумку, Прем`єр-міністр відгукнувся на уклінне прохання:

«На контроль
Окреме доручення
Прем`єр-міністр України
за результатами зустрічі 24.09.2001 р.
з редакторами газет та керівництвом НСЖУ

Довгому С. О.

1. Під час проведення передплати періодичних друкованих видань на 2002 рік забезпечити суворе дотримання вимог Закону України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», зокрема ст.9.

2. За участю НСЖУ здійснити перевірку «Укрпошти» щодо економічної обгрунтованості ціни за внесення видань до Каталогу періодичних видань та за супровід договору між редакцією та «Укрпоштою».

Анатолій КІНАХ».

Ви щось розумієте у чиновницькій логіці? Єдине, що може якось виправдати пана Кінаха, так це те, що він, очевидно, не читав ані проект документа, ані його підписаний варіант, а відтак не переймався змістом проблеми. Бо так виходить, що за привабливою обгорткою кабмінівських постанов прихована зловісна сутність чиновницьких дій.

А інші засвідчені ним документи читає? Бо може виявитися, що країну з молотка пустять з недогляду.

В країні нема економічних передумов для свободи слова

Клопітна осінь сивих дітей

Продовжуємо тему

Від дня виходу статті «Посивілі сироти війни» («ГУ» від 16 травня 2000 р.) минуло майже півтора року. Відтоді не припинявся потік відгуків, здебільшого — вдячних. Проте щодня, зустрічаючись із сивими відвідувачами редакції, доводиться опускати очі: нібито провина за їхні страждання каменем лежить саме на нас, журналістах. Мені соромно за країну, яка не може дати собі раду стосовно найсвятішого — зробити осінь життя своїх батьків ситою, спокійною.

І коли нам так подобається на кожному кроці галасувати про свою цивілізованість, то слід зауважити: не лише з «мерседесів» та краваток від Діора вона починається. Ані цивілізовані англійці, ані американці, ані, тим паче, японці з їхнім культом батьків нас не зрозуміли б. Зрештою, чому, коли в черговий раз ріжуть бюджетний пиріг, людей похилого віку вважають пріоритетною категорією лише на словах? Може, тому, що якось непомітно, руйнуючи стародавні етичні бар'єри, суспільство НАВЧИЛОСЯ дивитися на попередні покоління, як на відпрацьований матеріал...

Торішня розмова про дітей війни розпочалася із звернення до редакції Лери Олексіївни Назарової, голови Комітету із захисту пенсіонерів та ветеранів праці, не учасників війни міста Києва. У газеті було описано ходіння Лери Олексіївни по кабінетах, наведено уривки її безплідного листування з державними мужами: від перших осіб — до чиновників соціального «фронту». Ми цитували її виступ з трибуни Верховної Ради про трагічну долю дітей війни. Сутність прохання до законотворців та керівництва держави — внесення доповнення до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» стосовно визнання учасниками війни осіб, які народилися у 1933—1945 роках, без документального підтвердження їх роботи. Або виокремлення їх в окрему категорію — «діти війни» з наданням відповідних пільг.

З листів до редакції

«Прочитав статтю «Посивілі сироти війни» та подивився на фото з архівів Великої Вітчизняної, і мимоволі виступили сльози. Я народився 1937 року в Дніпропетровську. Бомба зруйнувала наш дім, що стояв неподалік від мосту через Дніпро. Нас, чотирьох дітей, мати вивезла в кабіні паровоза в село за 100 км від міста. Ми потрапили в окупацію. Було холодно і голодно. А як матері — тільки їй і було відомо. На моїх очах німці, відступаючи, спалили все село... Залишилися самі димарі та глиняні стіни. Тато загинув у Румунії 1944 року... Тим, в кого батько залишився живий, було легше. Пам'ятаю, в школі на перерві діти щось їдять, а я хочу їсти, та нема чого, прошу дати мені хоч відкусити... Коли нам було по 8 років, ми носили ящики з пшеницею по 100 кг — хотіли заробити, та нам нічого не платили. До школи ходив босий, доки сніг не випав. А потім довелося кинути — зими були дуже суворі...

Н. КЛИМЕНКО.

Дніпропетровськ.»

І знову тема першого плану — формування Державного бюджету. Не сумніваюся, що пенсіонерам у делікатних словесних пасажах укотре буде роз'яснено, чому їм знову доведеться затягувати паски (куди вже більше). Хоча, може, станеться диво і «діти війни», ставши окремою категорією, отримуватимуть аж на 20 гривень більше. Що далі? Як правило, кожна така новація (поява або відміна) провокує дощ редакційної пошти. І ось тут, дорогі мої старі, закрадається одна резонна версія. А що як величезну кількість категорій, груп, весь цей поділ на більш та менш достойних —придумано навмисно? Хоча б для того, щоб ви спрямовували ваш гнів... одне на одного. Адже доки воюватимете між собою та доводитимете свої особливі заслуги, ті, хто нагорі, зможуть присвятити себе іншим невідкладним проблемам.

З листів до редакції

«Яка різниця між тими, хто пережив воєнне лихоліття в 11 чи в 5 років? Хіба ми не так само недоїдали, хіба над нами не рвалися бомби, не свистіли кулі? А після війни був голод, коли їли гнилу картоплю та коржі з листя липи... Боріться за нас, бийте в набат, пишіть, щоб усі знали. І, я сподіваюсь, вас підтримають. Поясніть, будь ласка, нашим державним лідерам, що найбідніша мати розділить те, що має, серед всіх своїх дітей. А не так: одному — все, а іншим — нічого. Якщо наша держава така бідна, то хай не дає одним всі пільги, а розділить їх між усіма... І хай наша Україна нам буде матір'ю, а не мачухою. Бо ж, пропрацювавши по 35—40 років, ми залишилися нікому не потрібними.

Марія Іванівна.

Луцьк.»

Уже є одна трохи дивна стаття, що зробила учасниками війни тих, хто народився до 31 грудня 1932 року. З одного боку, все не так вже й погано: принаймні, охоплене коло — ширше. З другого — мало хто з тодішніх школярів може підтвердити факт роботи під час війни. Зрештою, це просто безсилі та хворі люди, яким уже не до «війнушок» з бюрократичною системою. Подейкують, нібито механізм визначення учасників серед даної вікової категорії буде спрощений. Ще одну висоту завойовано? Радість оманлива та передчасна. Проблема у комплексі — турбота про літніх людей — не залатана. До того ж пільгова система у тому вигляді, в якому вона є, — це скалка брежнєвського минулого. Адже саме тоді сформувався пієтет до різного роду пільг, до ієрархії мазунчиків долі.

З листів до редакції

«Тепер ми всі — ветерани праці. Хіба тоді (під час війни. — **Авт.**) ми думали, що нам не буде чим платити за ліки, за комунальні послуги? Нам не вистачає на продукти нашої пенсії. Ми, так само, як і в дитинстві, ходимо напівголодні... Ми лише під сорок років отримали свої маленькі квартирки. Боїмось їх втратити, тому платимо за них в день отримання пенсії.

Зоя БУГАЄВА та ще чотири підписи.

Харків.»

Останній лист у колекції Лери Олексіївни Назарової — нещодавня відповідь із головного управління соціального захисту населення столичної міськдержадміністрації. У листі ввічливо і дуже детально роз'яснюється, які діти війни (з тих, хто до 1932 р. н., та з тих, хто після) мають право на певні пільги. Та Л. Назарова знає всі ці пунктики-підпунктики краще за будь-якого управлінця. Найістотніше, що почерпнули з відповіді, — перелік заходів, спрямованих на підтримку київських пенсіонерів. Однак столиця — не вся Україна. До того ж саме в Києві з його скажено дорогим життям людям похилого віку найважче. Зрештою, ніде більше в Україні немає такої кількості старих, які збирають пляшки. Ночами, у темряві. Щоб не бачили сусіди. І діти, які живуть в інших районах.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Видатні українці

Дарча на віки

29 вересня минуло 424 роки від народження видатної фундаторки Братської Могилянської (Києво-Могилянської школи) Єлизавети Василівни (Галшки) Гулевичівни.

Народилася вона, як свідчать тогочасні документальні джерела, в 1577 році й походила з українського шляхетного православного роду Гулевичів, представники якого обіймали високі посади серед можновладців Волинських земель. Галшка виховувала дочку й сина. Ще молодою вдруге одружилася з шістдесятирічним Стефаном Лозкою, заможним українським шляхтичем. Він обіймав посаду підчашого Київського й маршалка Мозирського.

Галшка Гулевичівна знала про турботи Братства, отців духовних і вчених печерських. У неї весь час міцніла думка віддати землю, що на Подолі (у Києві), громаді під монастир і школу для навчання й виховання дітей віри православної. Тож поділилася думками з вірним мужем, однодумцем Стефаном Лозкою, який схвально поставився до благородного наміру дружини.

Невдовзі щедра її рука написала: «Я, Галшка Гулевичівна, дружина його милості Стефана Лозки, маршалка Мозирського, за згодою його милості засвідчую моїм добровільним листом, що я з любові й прихильності до братів моїх народу українського і во спасіння душі своєї з давніх часів мала намір зробити добро для церкви Божої і вчинити благодійну справу, потребуючи її.

І тому правовірним і благочестивим християнам народу українського, якого б вони не були стану й чину, я на вічні часи даю, записую й відказую мій власний спадковий маєток, що користується правами й вольностями дворянськими — власний мій двір разом з землею і будинками, отримані мною від реченого мужа мого в місті Києві — у вічний дар».

Й дописала: «А то все дарую на школу для дітей як дворянських, так і міщанських, на монастир й гостинний двір для мандрівників духовних східної церкви».

Найголовніше: «А щоб тая фундація набрала силу, то я відразу в той двір з землею школу упровадила й упроваджую, віддаючи рівно всім духовним і світським на вічні часи. Галшка Гулевичівна, дружина Лозчина, маршалкова Мозирська. Рукою власною. Року від народження Божого 1615, жовтня 14 дня. У Києві».

Дар Гулевичівни впав на благодатний грунт. Києво-Могилянська академія завоювала визнання в Європейському культурному світі.

Нині стипендіями видатної меценатки нагороджують кращих студенток, які достойні пам'яті справжньої української патріотки — Галшки Гулевичівни.

Зінаїда МАЙБОРОДА.

Серця лікує серцем

На початку цього року в Верхньодніпровському кардіологічному санаторії «Славутич» сталося щось неймовірне. Сюди щодня почали прибувати десятки людей для оздоровлення. На відміну від минулого року, корпуси були заповнені вщерть.

Як усе-таки вдалося зберегти єдиний в області кардіологічний санаторій? З'ясувалося, це заслуга головного лікаря медичного закладу Бориса Пашковського.

Борис Володимирович — ветеран війни, колишній партизан, зізнався, що не міг допустити закриття санаторію, який разом зі співробітниками створив з будинку відпочинку.

— З його закриттям працівники втратили б роботу, а хворі з нашої області — можливість оздоровлюватись після такої хвороби, як інфаркт, — каже головний лікар.

Свого часу, щоб урятувати «Славутич» від занепаду, звертався Пашковський по допомогу й до профспілок області, й до владних структур. Вони розуміли ситуацію, але допомогти не змогли. Тоді колектив вирішив «виплисти» самостійно, розширивши коло медичних послуг: організували допомогу хворим на цукровий діабет і з ураженням периферійної нервової системи. А в Міністерстві праці і соціальної політики України, вивчивши пропозиції кардіологів, схвалили їх і почали закупляти путівки для хворих з усіх областей України.

Здається, в такої людини, як Борис Володимирович, справи не можуть йти погано. Багато важить великий життєвий та лікарський досвід, чуйність та милосердя — професійні риси характеру кардіолога.

Борис Пашковський вважає, що вони дісталися йому у спадок від батька, який свого часу завідував сільською лікарнею на Житомирщині.

— У 1941-му батько міг евакуюватись, але не зробив цього, бо в лікарні було багато хворих солдатів і односельців. А він був єдиний лікар, — згадує Борис Володимирович. — Під час окупації він, ризикуючи життям, надавав притулок єврейській сім'ї. Робити це його ніхто не примушував, як і мене йти в партизани в 17 років.

Після поранення на фронті Борис пішов навчатись до медичного інституту. Хотів стати хірургом. Мріяв повернутися в рідне село. Але не судилось. Після поранення руки пальці втратили чутливість. Направили Пашковського працювати в санаторій «Миргород», потім — головним лікарем у невеличкий санаторій «Кирилівка» на Азовському морі. А вже багато років головує він у «Славутичі».

Медичний персонал наводив чимало прикладів, які свідчать на користь головного лікаря. І не тому, що про керівника не заведено говорити погано. Одна історія остаточно переконала в цьому.

Одного разу до Пашковського прийшла невідома жінка. З'ясувалося, що вона вірменка—біженка з Баку, де загинули всі її рідні. Просила прийняти її на роботу. Нагодувавши жінку, головний лікар поселив її тимчасово в незаселеному санаторному будинку, а через деякий час влаштував на роботу.

Михайло БОГОМАЗ, член Всеукраїнської спілки краєзнавців.

Не дочекавшись допомоги, лікарі вирішили «виплисти» самотужки

Українські вчені та інженери поки що попереду всієї планети

Якщо авіаційний двигун не може бути вічним, то довговічним і безвідмовним він бути повинен

На здобуття Державної премії

З моменту зародження авіації заповітною мрією конструкторів літаків було створити якомога надійніший двигун, який ніколи не підводив би пілотів, безвідмовно працював на різних висотах і тривалий час. Над цією проблемою не одне десятиліття працювали кращі уми людства. Адже двигун — це серце літака. Від його роботи залежить не лише безпека польотів, а і їх швидкість, висота, кількість пасажирів і перевезених вантажів. Зрештою, надійність самої конструкції літального апарата.

Проте це завдання завжди вирішувалося непросто. І особливо тепер, за сучасного розвитку техніки. Часом навіть здається, що створити щось нове вже неможливо. Тому нині вчені йдуть шляхом створення не лише нових конструкцій двигунів, а головне — нових технологій. З їх допомогою можна виготовити з новостворених високоміцних матеріалів найскладніші конструкції. Традиційними технологіями їх отримати не можна через малі деформації, які допускають ці високоміцні матеріали.

У результаті багаторічних експериментів і пошуків з'ясували, що найбільш прийнятними технологіями для вирішення цього завдання є так звані імпульсні технології, піонерами у розробці яких (у світовому масштабі!) є вчені й виробничники України.

Дешевина застосовуваної енергії, простота технологічного оснащення, мінімальні капітальні затрати, незначні терміни підготовки виробництва, висока точність отримуваних виробів, ліквідація на крупногабаритних і особливо складних деталях великої кількості зварних швів, зміцнювальна спрямованість і підвищена пластичність матеріалів за високошвидкісного деформування та низка інших переваг обумовили доцільність застосування імпульсної металообробки для отримання найрізноманітніших за формою та габаритами деталей.

Слід підкреслити, що вирішення цих складних завдань звело воєдино визначних спеціалістів у галузі технології авіаційного двигунобудування. Насамперед це генеральний директор заводу «Мотор-Січ» В. Богуслаєв, головний інженер цього підприємства П. Жеманюк, професор Інституту проблем міцності НАН України Б. Ляшенко, професори В. Кривцов, А. Долматов, В. Борисевич з Національного аерокосмічного університету «ХАІ», П. Жолткевич, І. Мовшович з Харківського НДІ технології машинобудування, а також наукові співробітники цього інституту Б. Подольський і В. Власенко.

У результаті багаторічної копіткої роботи вчених і виробничників було розроблено теорію цих технологічних процесів і знайдено методи вирішення інженерних завдань з визначення оптимальних параметрів цього виду деформування. Спроектовано й виготовлено обладнання та оснащення для отримання деталей складної конфігурації, а також перевірено на практиці відповідність теорії отриманим результатам, удосконалено існуючі та створено нові технологічні процеси і обладнання для високошвидкісної металообробки.

Здійснені теоретичні й експериментальні дослідження дали змогу розробити методи розрахунку основних параметрів технологічних процесів імпульсної металообробки деталей двигунів, дати відповідні рекомендації промисловим підприємствам і впровадити ці технології у виробництво.

Автори запропонували також нові технологічні процеси детонаційного нанесення покриттів на основні деталі двигунів, що зазнавали великих навантажень (в тому числі поверхневих), створено установки й розроблено технологічні процеси, впроваджені на підприємстві АТ «Мотор-Січ».

Тут також вперше здійснено моделювання технологічних процесів, реалізовано необхідні розрахунки, визначено й оптимізовано параметри нанесення покриттів, побудовано технологічний процес, спроектовано й створено для цього необхідне обладнання нового покоління з автоматизованим управлінням.

Нині таким способом виготовляють у серійному виробництві велику номенклатуру деталей двигунів: клапани, лопатки, корпуси поршнів, жарові кільця, дифузори, сідла клапанів, вали тощо. А також створено базові ділянки для газодетонаційного напилювання деталей на підприємствах України.

Також розроблено покриття дискретної структури підвищеної термомеханічної стійкості. Цей принцип дає змогу багаторазово підвищити граничний стан покриття: контактні навантаження — у кілька разів, критичні деформації основи — до двох порядків, довговічність і термостійкість — у кілька разів порівняно з суцільним покриттям тієї самої товщини.

Зміцнювальний ефект такого дискретного покриття збільшується з посиленням режимів експлуатації —навантажень, температур.

Всі наведені та впроваджені у виробництво на різних підприємствах України, насамперед на АТ «Мотор-Січ», технологічні процеси отримання деталей з високоміцних важкодеформованих матеріалів на різних двигунах дають підвищення ресурсу виробів у 1,2—2 рази, а економічна ефективність впровадження обчислюється сотнями мільйонів гривень.

На закінчення хотілось би сказати, що в отриманих відгуках на цю роботу, наприклад із Принстонського та Арізонського університетів (США), а також від інших вчених далекого зарубіжжя, є такі слова: «Пропонована методологія є абсолютно новою, дає змогу отримувати матеріали й деталі з унікальними властивостями, які важко отримати сучасними технологіями. Цей новий підхід може бути використаний не лише для високоміцних важкодеформованих та жаростійких матеріалів, а також для антикорозійних покрить деталей, які не можуть бути отримані іншими способами, застосовуючи існуючі технології (Арізонський університет)».

«Як результат існує дивовижний доказ того, що застосовувані в роботі методи знадобляться для нашого використання і можуть бути кращим підходом... Ми дуже хочемо продовжити співробітництво між нашою командою і групою вчених ХАІ для оптимізації нашого проекту...»

Це яскраве свідчення того, що жодна країна світу не досягла таких наукових і виробничих результатів у галузі технологій сучасного авіамоторобудування, як Україна, як вчені та виробничники названих вище підприємств.

Микола ІВАНОВИЧ.

Харків.

Без газу і тепла, а вмиватися не обов'язково

Самоврядування

Білгород-Дністровський — місто унікальне. Вчені-археологи та історики достеменно встановили: Білому місту на Дністровському лимані — 2500 років. За участю урядових структур розроблялася вельми солідна програма відзначення ювілею міста. Не так самі урочистості, як оновлення Білгорода-Дністровського, створення для його мешканців більш-менш пристойних умов. Адже старість міста проглядалася багато в чому.

Воно не має природного газу, а це — не лише побутові незручності в квартирах, а й проблеми з опаленням житла взимку: тепло подають у кращому разі лише в тріскучі морози, місяцьдва на рік. Скористатися водою у людей є змога лише кілька годин на добу, а на останні поверхи висотних будинків вона часто взагалі не доходить. Капітального ремонту потребує значна частина житлового фонду й доріг. Давно вже зачекалися реставрації старовинна фортеця, деякі інші історичні пам'ятки... Оскільки на 1998 рік, коли вперше планувалося влаштувати ювілейне свято, жодної з вищеперелічених проблем розв'язано не було, то подію вирішили перенести на наступний рік. Було прийнято навіть постанову Кабміну про фінансування заходів ювілейного проекту на загальну суму понад 12 мільйонів гривень. Однак усе залишилося на папері.

У Києві мінялися уряди, в Білгороді-Дністровському — «батьки» міста. Та новий міський голова Микола Чербаджі, що прийшов до влади у вересні минулого року, сказав:

— Годі! У 2001 році, хай там як, свято проведемо.

Міська влада перестала сподіватися на столичного «доброго дядька» — сама взялася за наведення ладу в місті, забезпечення його фінансових потреб. Порожня міська казна, розуміли в міськраді та її виконкомі, —прямий результат насамперед неспроможності місцевої промисловості наповнювати її податками. Своїми специфічними методами (робота з кадрами, вплив на стан справ депутатів безпосередньо у трудових колективах, допомога в налагодженні зв'язків з партнерами, розв'язання земельних питань тощо) активізували вплив передусім на «китів» міської економіки. Ще не так давно завод «Гемопласт», приміром, був на межі закриття, а тепер упевнено повертає собі позиції лідера в медичній промисловості України. Успішно просуває свої товари на вітчизняні та зарубіжні ринки швейне підприємство «Удіміс». Нарощує обсяги переробки вантажів морський порт. Значно поліпшено роботу автопідприємств. Вивчивши досвід недалекого Іллічівська, де завдяки запровадженню спеціального торговельного патенту помітно пожвавили підприємницьку та бізнесову діяльність та у кілька разів збільшили надходження коштів до міського бюджету, і собі вирішили піти таким шляхом. Кілька місяців тому домоглися відповідної постанови уряду. Відкриваються нові торговельні центри, магазини. Все це вже дає відчутну прибавку до міського бюджету.

— Звичайно, — зауважує Микола Чербаджі, — самотужки такі глобальні проблеми, як газо- і водопостачання чи реставрація фортеці, не розв'язати. Тут потрібна участь державних структур. Однак заробляти гроші на задоволення поточних потреб міста, схоже, починаємо самі...

Заробили й на свято. Точніше, ті підприємства, що піднялися з колін, банки, що пожвавили свою діяльність, бізнесові структури спонсорували ювілейні заходи — і свято 22—23 вересня відбулося! Велелюдне, урочисте і веселе. Центром його проведення стала, звичайно ж, тутешня фортеця. Небагато таких грандіозних і величних споруд минулого збереглося в Європі, у світі. Однак у занедбане місто багатий турист не поїде. Цю істину розуміє керівництво Білгорода-Дністровського. От якби її зрозуміли ще й у Києві. Бо обіцяні вже на нинішні ювілейні заходи 3,5 мільйона гривень зі столиці на береги Дністровського лиману так і не дійшли.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

... І коровай на рушникові

Три роки тому на «Новорічному серпантині» інгулецький зразковий фольклорний ансамбль «Жайворонок» було визнано кращим дитячим колективом Дніпропетровщини.

І ось новий успіх — на III Міжнародному молодіжному фестивалі традиційної народної культури «Древлянські джерела» в Рівному, де разом з вітчизняними своє мистецтво демонстрували юні таланти з Великої Британії, Франції, Італії, Австрії та Канади.

Щоправда, ця поїздка могла б і не відбутись, якби не допомога інгулецького міського голови А. Станкова та керівників місцевого гірничо-збагачувального комбінату, в Палаці культури якого «прописаний» ансамбль.

Наступного року він відзначить своє десятиріччя. За цей час зібрано безліч самобутніх народних пісень, які лунають тепер на різних конкурсах, фестивалях не тільки в рідній стороні, а й за кордоном. Недарма торік «Жайворонок» став членом Міжнародної ради організації фестивалів фольклору та традиційних мистецтв ЮНЕСКО.

У Рівному після блискучого виконання пісень «Ой, при лужку», записаний у Лозуватці, та «Як поїхав чумак», записаний у рідному Інгульці, вдячні глядачі піднесли криворіжцям величезний коровай на вишитому рушникові — така місцева традиція визначати найкращі колективи.

Ванда ЛАРІНА.

Кривий Ріг
Дніпропетровської області.

Зарубіжним експертам уже всі раді?

Не слід впадати в ейфорію: таким був лейтмотив прес-конференції делегації Верховної Ради в Парламентській асамблеї Ради Європи. Представники України в ПАРЄ, що працювали минулого тижня в Страсбурзі, зауважували: окреслення асамблеєю можливих термінів розгляду питання про припинення моніторингу щодо України аж ніяк не означає, що можна «відпочивати на Канарах, якщо є на це гроші». Так висловився глава делегації Борис Олійник, який також заявив: «Ми довели доповідачам Моніторингового комітету, що вони відстали від темпоритму нашого законодавчого життя, проте не треба вимагати від ПАРЄ та доповідачів безоглядного позитиву. Питання не лише у виконанні наших зобов'язань, а й у втіленні їх у життя». Щодо роботи наших парламентаріїв у Страсбурзі, то Борис Олійник вважає: «Ми згуртовано працювали, як і належить делегації, що репрезентує таку серйозну державу, як Україна».

Щоправда, на самій прес-конференції виникла пристрасна суперечка між Сергієм Головатим та Василем Костицьким щодо ставлення до можливого залучення до розслідування справи Гонгадзе зарубіжних фахівців. Перший звинувачував другого в намаганнях не допустити відповідного пункту в підсумковій резолюції ПАРЄ. Василь Костицький був одним із співавторів (разом з Романом Зваричем та Олександром Біловолом) відповідної поправки, а в письмовому обгрунтуванні до неї йшлося: «... розслідування справи Гонгадзе офіційно закрито, разом з тим жодна зі сторін, визнаних прокуратурою потерпілими в цій справі, не скористалася своїм правом оскаржити висновки Генеральної прокуратури в суді. Отже, для асамблеї немає підстав втручатися в цю нещасливу справу». В Страсбурзі ця поправка реалізована не була, а в Києві Василь Костицький заявив: «Я допустив би міжнародних експертів і поставив би крапку в цій справі». Що ж, у суперечці, як то кажуть, народжується істина. Глава делегації Борис Олійник підсумував: «Це в наших національних інтересах, щоб справи Гонгадзе і Александрова були нарешті розв'язані на очах міжнародного співтовариства».

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

*Китайський народ відзначив 52-у річницю утворення Китайської Народної Республіки — 1 жовтня 1949 року Мао Цзедун урочисто проголосив утворення КНР перед 300 тисячами мешканців Пекіна, які зібрались на площі Тяньаньмень. У головних містах найбільшої за населенням країни світу пройшли масові гуляння. (**На фото зліва** —одна з центральних вулиць Шанхая; праворуч — святкові громадяни на площі Тяньаньмень — її назва перекладається як «Брама небесного спокою»). Святкові заходи розпочалися саме тут з церемонії підняття державного прапора КНР. Ті, що спостерігали за багряним стягом із п'ятьма зірками, який майорів у небі, співали гімн «Вставай, Китаю».*

Фото АП.

Прем'єр-будівельник

Білоруський президент Олександр Лукашенко представив керівництву уряду кандидатуру нового прем'єра. Це —колишній віце-прем'єр Геннадій Новицький, який у минулому складі Ради міністрів курирував питання будівництва та житлово-комунального господарства.

На думку Лукашенка, новий прем'єр має влаштувати й екс-кандидата в президенти Володимира Гончарика, оскільки багато років тому Новицький і Гончарик працювали разом. Під час призначення прем'єра президент застосував незвичайну методику. Він назвав кандидатуру на посаду глави уряду вже після того, як призначив майже повністю сам уряд. Тиждень обов'язки глави уряду виконував колишній керівник Ради міністрів Володимир Єрмошин. Отож новий прем'єр просто не зможе взяти участь у формуванні уряду. На думку колишнього керівника виборчої кампанії Володимира Гончарика Василя Леонова, новий прем'єр від самого початку «поставлений у безправне становище. Прем'єра мали призначити першим і вже з ним узгоджувати склад уряду. А якщо він не брав участі у доборі уряду, то вже цього достатньо, аби зрозуміти, що ніякого реального впливу він не матиме».

Першою реакцією на пропозицію кандидатури Геннадія Новицького на посаду прем'єра було здивування. Ніхто з незалежних чи офіційних експертів, пропонуючи можливих кандидатів, навіть не називав прізвища Новицького. За словами колишнього білоруського посла в Латвії Михайла Маринича, «це надто несподіваний вибір, який міг бути зроблений. Новицький, звичайно, високопорядна людина, але для держави, економіка якої перебуває в такому складному становищі, потрібен все-таки професійніший прем'єр-міністр».

Сам Лукашенко пояснює вибір кандидатури Новицького тим, що він — професійний будівельник. Білоруський президент заявив: «Я велику увагу приділяю будівництву. Хто не будує, той не живе». Бажаючи пріоліструвати позитивні якості Новицького, Лукашенко заявив, що він людина «дисциплінована і старанна». Це ще раз підтверджує, що президент хоче бачити прем'єра несамостійною фігурою.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

«Ми не можемо відірватись одне від одного...»

Сьогодні до Києва прибуває головком ВПС РФ генерал армії Анатолій КОРНУКОВ. Він відповів на кілька запитань «ГУ».

— Які форми має співробітництво між ВПС Росії та України?

— Ми несемо спільне бойове чергування, обмінюємося інформацією. Нинішній візит має на меті відвідання навчань сил ППО України. Я вдячний, що українські колеги мене запросили. Ми подивимось, як працюють наші брати-українці. Зі свого боку, ми також запрошуємо на спільні навчання міністра оборони України, командувачів і ППО, і ВПС. У нас багато точок дотику. Ми не можемо відірватися одне від одного, бо багато техніки вироблялося і виробляється в наших країнах. Українська військова техніка стоїть на озброєнні російської армії. У Києві ми обговоримо низку важливих питань з огляду на останні події у США і заяви президентів Росії та України щодо боротьби з міжнародним тероризмом. Адже ми маємо величезний банк даних і без нашого 13-го НДІ діяти сьогодні неможливо. Між Росією та Україною сьогодні встановилися добрі партнерські відносини, які задовольняють обидві сторони. Ми у важку хвилину одне одного завжди підтримаємо.

— Російсько-українська система ППО єдина?

— Ні, вона не єдина. Але ми повідомляємо один одному інформацію про повітряну обстановку і в нас є спільні плани розрахунків тренувань. Мало того, ми навіть обмінюємося польотами літаків.

— Нещодавно в Україні зчинився галас навколо перельоту 15 російських літаків до Криму за відсутності політичного рішення...

— Це були не літаки ВПС, я особисто нічого не посилав. Мабуть, ідеться про авіацію Чорноморського флоту. Але повірте, без рішення уряду такого бути не могло.

Інтерв'ю взяла
Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Ящур і терор — загрози туризму

Через спалахи епідемії ящуру й атаки терористів 11 вересня туристичний бізнес Великої Британії втратив цього фінансового року майже 2,5 млрд. фунтів стерлінгів (приблизно 3,7 млрд. доларів). Через відплив туристів, котрі побоюються літати літаками та їсти продукти на Британських островах, під загрозу поставлено більш як 75 тисяч робочих місць.

На 20 відсотків менше витратили туристи на Британських островах за поточні 12 місяців порівняно з минулим роком. Найбільші турфірми Сполученого Королівства звернулися до уряду з проханням про створення спеціальної робочої групи, яка розглянула б варіанти допомоги цій галузі. Як стверджує представник цих компаній, якщо спалах ящуру послабив потік тих, хто цікавиться життям і визначними пам'ятками поза столицею туманного Альбіону, то повітряна атака терористів на будівлі Пентагона і Всесвітнього торгового центру віднадила туристів, які побоюються її повторення, саме від Лондона та перельотів на внутрішніх авіалініях. Сьогодні величезних збитків зазнають фірми в Лондоні, Оксфорді, Кембриджі, Йорці та адміністративному центрі Шотландії Единбурзі.

Хроніка. Факти. Події

Чекають на потепління клімату. Інвестиційного

Президент України Леонід Кучма зустрівся в Києві з делегацією німецького Бундестагу на чолі з його віце-президентом Рудольфом Зайтерсом. Сторони обговорили питання україно-німецьких відносин і загальноєвропейської безпеки. *Як повідомляє «Інтерфакс-Україна»*, Л. Кучма висловив сподівання, що покращення інвестиційного клімату сприятиме активізації діяльності німецьких інвесторів на українському ринку. Глава держави ознайомив співрозмовників з внутрішньополітичною ситуацією в Україні і висловив упевненість в успішному проведенні парламентських виборів навесні 2002 року.

■ Нью-Йорк

Початковий збиток — 60 мільярдів

Страхові компанії підрахували: загальний початковий збиток, що його завдано Нью-Йорку від руйнувань і загибелі людей, оцінюється у суму до 60 млрд. доларів. Це приблизно дорівнює обсягу річного ВВП такої країни, як Угорщина. З роками ця цифра може зрости до кількох трильйонів доларів. Так, передбачається, що лише виплати за страховими полісами рідним загиблих (понад 6 тис. осіб) можуть сягнути 5 млрд.

Ракові клітини тероризму

На Генеральній Асамблеї ООН тривають дебати з проблем тероризму. Представник США в ООН Джон Негропонте заявив на засіданні асамблеї, що терористичні організації поширюються так само швидко, як ракові клітини.

■ Джакарта

Рятуються втечею

Індонезію почали залишати десятки громадян США, які там мешкали. Причина — у найчисленнішому в світі мусульманському населенні та погрозах, що надійшли на адресу американців.

■ Вашингтон

США збиралися визнати Палестинську державу?

«Нью-Йорк таймс» повідомила про те, що на початку вересня 2001 року адміністрація США була готова виступити з сенсаційною заявою про визнання права палестинців на утворення незалежної держави на територіях, які нині належать Ізраїлю. Після терактів 11 вересня адміністрація відмовилася від цієї ідеї.

■ Будапешт

Жарти зломщиків

Угорські хакери зломили Інтернет-сайт департаменту національної безпеки Угорщини. Після злому злочинці залишили на головній сторінці сайту кілька антиамериканських і антиглобалістських лозунгів під спільним заголовком «Бен Ладен проти Буша, 1:0».

■ Брюссель

Саміт на актуальну тему

Сьогодні відкривається саміт Євросоюзу. Ця зустріч намічалася задовго до терактів у США, проте тепер на саміті домінуватиме саме тема міжнародного тероризму.

■ Сува

Чотири роки потому...

Після довгої перерви відкрився парламент Фіджі. Церемонію відкриття перших після серії військових переворотів 1997 року демократично обраних представницьких зборів провів президент Фіджі Рату Жозефа Ілойло.

■ Делі

Гаряча точка — Кашмір

Близько 20 осіб загинуло внаслідок теракту, вчиненого бойовиками радикального ісламістського угруповання в столиці індійського штату Кашмір. А загалом за кілька днів на території штату внаслідок різних терактів загинуло близько 50 осіб.

На знімку АП: *демонстрація в Пакистані на підтримку бен Ладена.*

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Жертви війни закликають до примирення

На околицях Севастополя, де є англійське, французьке, італійське кладовища, з'явилося й німецьке.

Під селом Гончарним у роки війни був шпиталь, і тисячі солдатів рейху знайшли тут свій останній спочинок. У церемонії відкриття цвинтаря взяв участь посол Німеччини в Україні пан Дітмар Штюдеман, котрий відзначив вагу цього символу примирення саме тепер, коли все світове товариство переживає потрясіння від недавніх подій у США. На севастопольській землі піднісся гранітний хрест з написом, висіченим українською і німецькою мовами. «На цьому цвинтарі покояться німецькі солдати, що загинули у другій світовій війні 1941—1945 рр. Пам'ятаймо про свої втрати і жертви на тій війні. Їх долі закликають нас до примирення».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Де «зелений змій», там і «червоний» півень

Цю істину, яка не потребує доведення, вже давно відкрили вогнеборці

Служба 01

Приміром, нещодавно о 23 годині 35 хвилин на пункт зв'язку 6-ї самостійної державної пожежної частини Шепетівки Хмельницької області надійшло повідомлення про загоряння в одному з житлових будинків. Палала квартира громадянки К., яка мешкала разом із двома своїми синами 1972-го та 1974 року народження — їх обгорілі тіла знайшли на попелищі.

З'ясувалося, через борги квартиру від'єднали від енергопостачання. Тому мешканці самовільно підключилися до джерела живлення. За свідченням сусідів, загиблі зловживали спиртними напоями. А пожежа виникла через порушення правил безпеки під час експлуатації побутових нагрівальних електроприладів.

Приблизно за таким само сценарієм розгорталися події і в Дніпропетровську. Власник будинку, де сталася пожежа, помер ще в червні цього року. На місці пригоди виявлено трупи чоловіка та жінки — колишньої співмешканки хазяїна помешкання та її нового приятеля. Обоє вони бродяжили, постійно зловживали спиртними напоями. Ймовірна причина загибелі — незагашена цигарка.

Олег КОБЕРНИК.

Непрошений гість гірше... таліба

Актуально

Правоохоронці столиці проводять операцію «Мігрант», спрямовану на боротьбу з незаконним пересуванням іноземних громадян.

За словами начальника Головного управління внутрішніх справ Києва Олександра Гапона, криміногенна ситуація в місті певною мірою обумовлена значною міграцією іноземців. Також вживаються заходи з виявлення таких «гостей». Наприклад, нинішнього року до адміністративної відповідальності за порушення правил перебування в Україні притягнуто 5,5 тис. іноземців. Із яких 2,5 тис. скорочено термін проживання в країні, понад тисячу видворено за межі держави, стосовно двох тисяч заведено справи на депортацію.

Водночас морські прикордонники під час операції «Рубіж-2001» затримали 280 нелегальних мігрантів, 8 браконьєрських суден і 84 кораблі, котрі порушили прикордонний режим. До того ж ще й контрабандних товарів на пвмільйона гривень вилучили.

Охоронці морських кордонів також навчалися знищувати терористів і диверсантів. Під час маневрів проводилася бойова стрільба по підводних і надводних цілях. Відпрацьовувалися також завдання стосовно стримування потоку біженців з країн, по яких можуть бути нанесені удари США та їх союзників, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Солодкий дим незаконного тютюну

Проблема

Майже третина цигарок, що реалізуються в Україні, не відповідають вимогам чинних нормативів. Такого висновку дійшли фахівці Держмитслужби, СБУ, МВС, ДПА, Держкомкордону та Держстандарту після проведення комплексних досліджень у рамках спільної операції «Тютюн», яка триває вже півроку. За їхніми підрахунками, протягом цього періоду через контрабандну реалізацію тютюнових виробів бюджет країни втратив близько 100 мільйонів гривень.

Основний потік нелегальних цигарок йде з Росії та Молдови. Транспортуються вони зазвичай приміськими поїздами, а також через порти. Як і будь-який інший вид контрабанди, незаконне перевезення тютюнових виробів тягне за собою чимало інших злочинів — підробку документів, хабарництво тощо.

На думку начальника управління Держстандарту В'ячеслава Ярмакова, продавців нелегального курива поменшало б, якби передбачалася кримінальна відповідальність за цей злочин. Істотних змін потребує також законодавство, яке регламентує ввіз і продаж тютюнових виробів.

Надія ГОРБАТЮК.

Харчі зберігатимуть у банках. Продовольчих

Перспектива

Ця картина не може не шокувати: людина риється у смітнику, шукаючи їжу. Водночас полиці супермаркетів вгинаються від різноманітних харчів. Пом'якшити цю несправедливість можна за допомогою продовольчих банків, вважає президент Всеукраїнської благодійної організації «Українська федерація продовольчих банків» Дмитро Стегнієнко. Для підтвердження своєї правоти наводить досвід західних країн. Ідея створення продовольчих банків поступово втілюється і в нашій державі, а законодавчо врегулювати принципи їх діяльності покликаний закон, проект якого надійшов до Верховної Ради. Що таке продовольчі банки і яка користь від них суспільству?

— Не секрет, що значна частина якісних продуктів харчування — розповів Дмитро Стегнієнко, — залишається нереалізованою. З різних причин: надлишок окремих їх видів у певних регіонах чи на підприємствах, пошкодження упаковки під час транспортування, невідповідність товарного вигляду, наближення до завершення терміну реалізації тощо. Такі товари мають бути перероблені або знищені. Особливо актуально це для великих міст з розвиненою мережею супермаркетів. Отож маємо парадокс: є придатні для споживання продукти, які не можуть бути реалізовані, і є люди, які потребують цих продуктів, але не мають змоги їх придбати.

Продовольчі банки — непідприємницькі, неприбуткові соціальні організації — покликані виправити таку ситуацію. Вони — своєрідний місток між виробником, що безкоштовно надає харчові продукти продовольчим банкам, і соціально незахищеним споживачем, який вкрай потребує харчової допомоги. Причому самі банки не роздають накопичені продукти безпосередньо громадянам. Вони укладають відповідні угоди з різноманітними благодійними установами і передають їм харчі для подальшої роздачі фізичним особам чи організації безкоштовних обідів.

— Вибачте, хіба виробники не можуть самі передавати продукти безпосередньо благодійним організаціям чи фізичним особам?

— Звичайно, можуть. Але таких організацій десятки тисяч, і кожній з них потрібні різноманітні товари в різних обсягах. Та й самі благодійники часто не мають ні складів для зберігання продуктів, ні транспорту. Тому пряма допомога для виробників клопітна й не вигідна.

— Кажуть, на Заході давно існує система продовольчих банків.

— Так, ідея не нова. У США вони з'явилися ще наприкінці 60-х років, тепер їх — близько 360. У Західній Європі перші з них були утворені в 1982 році, а нині понад 200 таких установ об'єдналися в Європейську федерацію продовольчих банків, яка охоплює десять провідних держав континенту. До речі, в Україні перший продовольчий банк засновано в 1998 році. Торік створено Федерацію українських банків, а нещодавно подано заявку на прийняття її до складу Європейської федерації. Однак в Україні відсутнє спеціальне законодавство, яке сприяло б утворенню та ефективній діяльності таких соціальних структур. Нині нас зареєстровано згідно із Законом «Про благодійність та благодійні організації». А насправді продовольчі банки мають свою специфіку, яка не врахована в чинному законодавстві. Саме тому і ми, і наші партнери з благодійних організацій, та й конкретні отримувачі безкоштовних харчових продуктів сподіваємося, що ухвалення закону про продовольчі банки дасть змогу ефективніше використовувати харчові ресурси в країні та пом'якшить соціальне розшарування.

Іван ЛАЗНЮК.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311178.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України